

Joaquim Arnau, Anna Garrigai, Laura Fernández

Aquesta presentació analitza les característiques del discurs que s'estableix entre una professora i un grup d'alumnes xinesos nous que s'han incorporat a una aula d'acollida, ubicada en un centre de Secundària de la ciutat de Barcelona.

S'han enregistrat sis hores d'interacció a l'aula quan els alumnes només portaven vint hores d'exposició al català.

Les anàlisis fetes indiquen que entre professora i alumnes s'estableix un grau de comunicació bastant satisfactori, considerant la distància interlingüística i el temps d'exposició al català. Hi ha, amb tot, diferències individuals entre els alumnes.

Aquest grau de comunicació s'explica pel coneixement que posen en marxa els alumnes i per la col·laboració que s'estableix entre ells i la professora.

Els alumnes s'apoyen en tres tipus de coneixement: sociocultural i del món, situacional i lingüístic. La professora posa en marxa estratègies d'ajustament a les seves limitades habilitats lingüístiques.

Aquest treball analitza també les variables que determinen seqüències sostingudes d'incomunicacions i proposa reflexions per a la millora de la comunicació en aquesta especial situació d'aprenentatge.